

सरस्व

अपि च । “संवत्सरप्रदीपे ।
 ‘पञ्चम्यां भूजयेत्तन्त्रं पुष्पधूपानवारिभिः ।
 मस्याधारं लेखनीञ्च पूजयेत्त्र लिखिततः ॥
 माघे मासि सिते पक्षे पञ्चमी या श्रियः प्रिया
 तस्याः पूर्वाह्ण एवेह कार्यः सारस्वतीकृतः ॥’
 सारस्वत इत्युपादानात् श्रियः सरस्वत्याः ।
 तथा च व्याङ्गिः ।
 ‘लक्ष्मीसरस्वतीधोत्रिवर्गसम्पद्भिभूतिशोभासु ।
 उपकरणवेशरनाविधासु च श्रौरिति प्रथिता ॥’
 तथा चोक्तं गां दद्यादित्यादी नानार्थशब्दस्यापि
 प्रसिद्धार्थत्वेन व्यवहारः विपरीतार्थग्राहक-
 वाक्यशेषसत्त्वे तु अप्रसिद्धार्थत्वेन च व्यवह्रियते
 सर्वदा नानार्थानां व्यवहारस्तु शेषकाव्यादा-
 विति ।
 ‘तरुणशकलमिन्दोर्विभ्रती शुभ्रकान्तिः
 कुचभरनमिताङ्गी सन्निपन्ना सितान्ते ।
 निजकरकमलोद्यत्ते खनीपुस्तककयीः
 सकलविभवसिद्धे पातु वाग्देवता नः ॥’
 इति शारदोक्तं ध्यायेत् ॥
 पाद्यादिभिः पूजयित्वा ।
 ‘भद्रकाल्ये नमो नित्यं सरस्वत्यै नमो नमः ।
 वेदवेदान्तवेदाङ्गविद्यास्थानभ्य एव च स्वाहा ॥’
 इति ब्रह्मपुराणीयेन त्रिः पूजयेत् ॥
 मत्स्यसूक्ते ।
 ‘वन्धुजीवञ्च द्रोणञ्च सरस्वत्यै न दापयेत् ॥’
 सरस्वतीं संपूज्य ।
 ‘यथा न देवो भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 त्वां परित्यज्य सन्तिष्ठेत्तथा भव वरप्रदा ॥
 वेदाः शास्त्राणि सर्वाणि नृत्यगीतादिकञ्च यत्
 न विहोने त्वया देवि तथा मे सन्तु सिद्धयः ॥
 लक्ष्मीमन्धा धरा पुष्टिर्गौरी तुष्टिः प्रभा धृतिः
 एताभिः पाहि तनुभिरष्टाभिर्मां सरस्वति ॥’
 इति मत्स्यपुराणीयेः प्रार्थयेत् ॥
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥ अथ सरस्वती-
 मन्त्रादि ।
 “अद्विर्वरुणसंरुहो दवागवादिनिष्ठयम् ।
 सरस्वत्या दशार्णोऽयं वागेत्यर्थफलप्रदः ॥”
 मन्त्रो यथा । वद वद वाग्वादिनि वज्रव-
 ल्लभेति दशाक्षरः । तथा निबन्धे ।
 ‘भुवनेश्वरीसंपुटोऽयं महासारस्वतप्रदः ॥’
 अस्य यन्त्रम् ।
 “व्योमन्तो रसनाण्कर्णिकमचां इन्दैः स्फुरत्-
 केशरं
 पद्मान्तगतपञ्चवर्गयगला वर्णादिवर्ग क्रमात् ।
 आसास्त्रिषु लान्तलाङ्गलियुजा क्षौणी-
 पुरेणावृतं
 यन्त्रं कल्पितमत्र पूजयतु तां वर्णात्मिकां
 देवताम् ॥”
 गीतमोघे ।
 “कर्णिकायां प्रेतबीजं विधिना विलिखेत् गुह्य-
 ततः षोडशकेशेषु विलिखेत् षोडश स्वरान् ॥
 तथाष्टदलमभ्ये च वर्गाष्टकं यथाविधि ।

सरस्व

कादिमान्ताः पञ्च पञ्च वर्गाः सुर्माहकोदिताः ॥
 यादिवान्ताः शादिहान्ता लक्ष्मीशे प्रवि-
 न्यसेत् ।
 चतुरस्रं चतुर्द्वारं दिक्षु वं ठं विदिक्षु च ॥”
 अस्य पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्यादिपीठन्यासान्तं
 कर्म विधाय केशरेषु मध्ये च पीठशक्तीन् सेत्
 यथा, ‘ॐ मेधायै नमः । ॐ प्रज्ञायै नमः ।
 ॐ प्रभायै नमः । ॐ विद्यायै नमः । ॐ धियै
 नमः । ॐ धृत्यै नमः । ॐ स्मृत्यै नमः । ॐ
 बुद्धयै नमः । ॐ विद्येश्वर्यै नमः । मध्ये तदु-
 परि ॐ पद्मासनाय नमः ।’ प्रणवादिनमोऽ-
 न्तेन पूजयेत् । तथा च सारदातिलके ।
 “आधाशक्तिमारभ्य पीठशक्त्यन्तमर्चयेत् ।
 मेधाप्रज्ञाप्रभाविद्याधीष्टतिस्मृतिबुद्धयः ॥
 विद्येश्वरी च सम्प्राप्ता ताराद्या नव शक्तयः ।
 वर्णाजिनासनं दद्यात् मूर्त्तिं मूलेन कल्पयेत् ॥”
 ततः ऋष्यादिन्यासः । तदयथा । शिरसि ॐ
 कण्ठस्थपथे नमः । मायापुष्टितथैत् ॐ हृदय-
 तथै नमः । मुखे विराट्कण्ठस्य नमः ।
 हृदि वागीश्वर्यै देवतायै नमः ॥ * ॥ अत्र
 मन्त्रन्यासः । शिरसि वं नमः । अवयवोदं नमः
 वं नमः । चक्षुषोदं नमः वां नमः । नासि-
 कयोर्वी नमः दिं नमः । वदने निं नमः ।
 लिङ्गे स्वां नमः । गुह्ये हां नमः ॥ * ॥
 ततो माहकायाः कराङ्गन्यासौ कृत्वा ध्यायेत् ।
 तथाच निबन्धे ।
 “शिरःश्रवणदृङ्नासावदनाभ्युर्देष्टव्यमान् ।
 न्यस्य वर्णान् षडङ्गानि माहकोक्तानि कल्प-
 येत् ॥”
 ततो ध्यानम् ।
 “तरुणशकलमिन्दोर्विभ्रती शुभ्रकान्तिः
 कुचभरनमिताङ्गी सन्निपन्ना सितान्ते ।
 निजकरकमलोद्यत्ते खनीपुस्तककयीः
 सकलविभवसिद्धे पातु वग्देवता नः ॥”
 एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खस्त्रापनं कुर्यात्
 ततः पीठपूजां कृत्वा केशरेषु मध्ये दिक्षु च
 मेधादिपीठमन्त्रान्तं संपूज्य पुनर्ध्यात्वावाङ्मनादि-
 पञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्यन्तं कर्म विधाय चाव-
 रणपूजां कुर्यात् । अग्निकोणे चं कं खं गं घं
 ङं ञं हं शिरसे स्वाहा । वायुकोणे उं टं ठं
 डं ढं णं कं शिखायै वषट् । ईशाने एं तं थं
 दं धं नं ऐं कवचाय हुं । मध्ये षीं पं फं बं
 भं मं षीं नेत्रतयाय वीषट् । दिक्षु चं यं रं लं
 वं शं घं सं हं लं चं अः करतलपृष्ठाभ्यां
 अस्त्राय फट् । ततः पत्रेषु पूर्वदिषु ॐ योगायै
 नमः । ॐ सत्यायै नमः । ॐ विमलायै नमः ।
 ॐ ज्ञानायै नमः । ॐ बुद्धेयै नमः । ॐ स्मृत्यै
 नमः । ॐ मेधायै नमः । ॐ प्रज्ञायै नमः ।
 दक्षार्थेषु । ब्राह्माद्या मातरः पूज्याः प्रणवादि-
 नमोऽन्तिकाः । तद्वहिरभ्यादीन् वच्चादीन्
 पूजयेत् । ततो भूपादिविसर्जनान्तं कर्म समा-

सरस्व

पयेत् ॥ * ॥ अस्य पूरश्चरणं दशलक्षजपः ।
 तथा च ।
 “दशलक्षं जपेन्मन्त्रं दशांशं जुहुयात्ततः ।
 पुण्डरीकैः पयोऽभ्यक्तं स्थिलेस्त्रिमधुरान्वितैः ॥”
 इति ॥ * ॥
 मन्वान्तरम् ।
 “हृदयान्ते भगवति वदशब्दयुगं ततः ।
 वाग्देविवाङ्मनायान्तं वाग्भवाद्यां समुच्चरेत् ॥”
 अस्य पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्यादिपीठन्यासान्तं
 कर्म विधाय केशरेषु मध्ये च पूर्वोक्तमेधादि-
 पीठशक्तीः पीठमनुच न्यसेत् । ततः पूर्वोक्त-
 ऋष्यादिन्यासं कृत्वा कराङ्गन्यासौ कुर्यात् । तदु-
 यथा । ऐं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । नमस्तर्जनीभ्यां
 स्वाहा । भगवति मध्यमाभ्यां वषट् । वद वद
 अनामिकाभ्यां हुं । वाग्देवि कनिष्ठाभ्यां
 वीषट् । स्वाहा करतलपृष्ठाभ्यां फट् । एवं
 हृदयादिषु । तथा च निबन्धे ।
 “मनोः पङ्क्तिभिः पदैः कुर्यात् ज्ञातियुक्तं षड-
 ङ्गकम् ॥”
 ततो ध्यानम् ।
 “शुभ्रां स्वच्छविलेपमाख्यवसनां शीतंशुश्रूणी-
 ज्ज्वलां
 व्याख्यामच्चगुणं सुधाव्यकलसं विद्याच्च हस्ता-
 स्तुजैः ।
 विभ्राणां कमलामनां कुचनतां वाग्देवतां,
 भस्मितां
 वन्दे वाग्बिभवप्रदां त्रिनयनां सौभाग्यसम्पत्-
 करीम् ॥”
 एवं ध्यात्वा मातसेः संपूज्य शङ्खस्त्रापनं कुर्यात्
 ततः पूर्वोक्तक्रमेण पूजयेत् । किन्त्वङ्गमन्त्रे
 विशेषः । अस्य पूरश्चरणमष्टलक्षजपः । तथा च
 “हविष्याशी जपेन्मन्त्रं वसुलक्षमनन्यधीः ।
 दशांशं जुहुयादन्ते तिलैराज्यपरिभूतैः ॥
 तारो मायाधरो बिन्दुः शक्तिस्तारः सरस्वती ।
 डेऽन्तो नमोऽन्तको मन्त्रः प्रोक्त एकादशा-
 क्षरः ॥”
 अस्याः पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्यादिपूर्वोक्त-
 पीठमन्त्रान्तं विन्यस्य पूर्वोक्तं ऋष्यादिन्यासं
 कुर्यात् । ततो मन्त्रन्यासः । ॐ नमो ब्रह्म-
 रन्ध्रे । ह्रीं नमो भ्रूमध्ये । ऐं नमः ह्रीं नम-
 श्चक्षुषोः । ॐ नमः स नमः कर्णयोः । रं नमः
 स्वं नमो नासिकयोः । त्ये नमो मुखे । नं नमो
 लिङ्गे । मं नमो गुह्ये । ततः कराङ्गन्यासौ ।
 ऐं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ऐं तर्जनीभ्यां स्वाहा ।
 इत्यादि । एवं हृदयादिषु । तथा च निबन्धे ।
 “मन्त्रवर्णान् न्यसेन्मन्त्रां वाग्भवेनाङ्गकल्पनाम् ॥”
 इत्यादि ॥ * ॥
 ततो ध्यानम् ।
 “बाणी पूर्णनिशाकरोज्ज्वलमुखी कर्पूरकुन्द-
 प्रभा-
 चन्द्रार्हाङ्गितमस्तकां निजकरैः संभिभतो-
 मादरात् ।